

LA REVISTA DELS ALUMNES DEL CREDA COMARQUES II

CURS 2015-16

SUMARI

Pàg. 1: Hola, em dic Oualid; El Castell del Pere.

Pàg. 2: Busca l'animal; Hi havia una vegada; Joc de les parelles.

Pàg. 3: El gos i el mosquit; Carnaval; Projecte del circ.

Pàg. 4: La vaca Paca; La meva disfressa; Endevinalla; La meva família al parc.

Pàg. 5: El calamar i la gamba; Sóc l'Aaron; Les abelles i la seva reina; Els meus dibuixos preferits; El pastor alemany.

Pàg. 6: Un dia al parc aquàtic; Carta a una logopeda.

Pàg. 7: Una nina sorda; Colors; Korfbal.

Pàg. 8: La nena pobra; La meva història.

Pàg. 9: El futbol; El meu tractament.

Pàg. 10: Viajando a un mundo nuevo; L'home invisible; La que se avecina.

Pàg. 11: Wattpad; Capítol 1, Blanc.

Pàg. 12: Steven Paul Jobs; Oculus rift.

Pàg. 13: Taller de llenguatge Jungfrau; Grup de llenguatge dels dimecres al creda.

Pàg. 14: Grups de llenguatge de Santa Coloma.

Hola, em dic Oualid i sóc sord.

Tinc una sordesa moderada, això vol dir que no sóc sord del tot. Sense audiòfons escolto coses, però no tot. Amb els audiòfons, en canvi, escolto millor.

Abans, entre els 10 i els 12 anys, em treia els aparells perquè em sentia com algú d'un altre món. Però era mentida, tots som iguals. Em feia una mica de vergonya. Ara ja m'he acostumat i els porto sempre, excepte quan dormo o quan em dutxo.

Jo hi sentia bé, fins els 8 anys quan em van fer la meva primera audiometria, aleshores em van dir que tenia sordesa i que havia de portar audiòfons. M'ho vaig prendre "raro" perquè jo no m'adonava, em pensava que hi sentia bé. Pensava que només li passava a la gent gran i no sabia que els nens petits també podien ser sords, fins que els vaig veure al creda.

Quan vaig veure els petits del creda que es posaven els audiòfons, va ser quan em vaig adonar que jo també els havia de portar. I ells ho feien millor que jo (sempre els portaven!)

Ara faig 4rt d'ESO. Des de 1r fins ara he tingut una mall, que és la logopeda de l'institut, i una logopeda del creda. Amb la mall treballo diferents assignatures, a vegades entra a classe i m'ajuda a fer les activitats, a prendre apunts... Amb la logopeda treballo el català i el castellà, el vocabulari, les lectures... El curs vinent faré un PFI d'hosteleria o d'oficina. Després m'agradaria fer un Cicle de mecànica i, si puc, també de carrosseria.

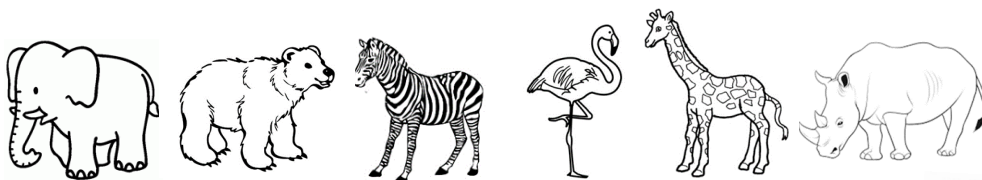
OUALID RAMDANI
INSTITUT TORRENT DE LES BRUIXES

4rt D'ESO
SANTA COLOMA DE GRAMENET

PERE UFARTES
ESCOLA BETÚLIA

P5
BADALONA

HOLA SÓC LA PAULA, AQUEST ANY HE ANAT AL ZOO AMB L'ESCOLA.

M'AJUDES A RELACIONAR EL DIBUIX AMB LA FOTO REAL?

PAULA ZAERA RIQUELME
ESCOLA TÚRBULA

P5
BADALONA

Dibuixos, jocs, contes...

A les properes pàgines podreu gaudir de la creativitat dels joves talents del CREDA.

HI HAVIA UNA VEGADA.....

Un camaleó gran que vivia a una cova fosca i es va trobar al monstre de la foscor i es van fer amics. De cop i volta va aparèixer el "noi tontet" i li va dir:

- què sou amics ?
- sí
- tu com et dius?
- primer tu !
- jo em dic Zak

- i jo em dic Jirobai.

—Podríem ser amics del monstre de la foscor i portar més nens perquè el coneguin i perquè vegin que és un monstre molt bo i divertit ?

ALBERT RUSIÑOL
ESCOLA JUNGFRAU

2n PRIMÀRIA
BADALONA

Hola

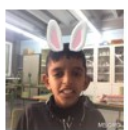
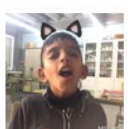
Em dic Abdul i amb la meva logopeda Mercè ens hem inventat un joc. Hem hagut de fer servir una aplicació que es diu MSQRD. La Mercè m'ha fet fotos i després hem buscat el seu signe. Després ho hem imprimit i hem fet el joc de les parelles. Ha estat molt divertit.

ABDUL REHMAN
ESCOLA ÍTACA

3r PRIMÀRIA
BADALONA

	 PLORA
	 AVIÓ
	 MONO
	 BALLAR

	 ÓS
	 AIGUA

	 CONILL
	 GAT

El gos i el mosquit

Hi havia una vegada un gos petit i un mosquit que eren molt amics. Un dia va arribar al seu poble un altre gos molt gran.

El gos es va fer amic seu i el mosquit es va enfadar perquè va començar a jugar sol. Però un dia va passar una cosa molt terrible, un terratrèmol va trencar la casa del gos i el poble sencer.

El mosquit que va notar abans el terratrèmol va salvar el seu amic i també el altre gos.

Al final van jugar tots junts amb la pilota

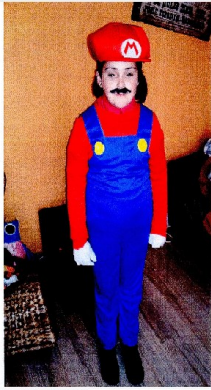
I conte contat conte acabat.

FERNANDO MORALES
ESCOLA MERCÈ RODOREDA

2n PRIMÀRIA
SANTA COLOMA

CARNIVAL

LAIA RODRÍGUEZ
2n PRIMÀRIA

NEREA REINA
1r PRIMÀRIA

ESCOLA JOAN SALVAT PAPASSEIT
SANTA COLOMA

El dissabte 5 de febrer em vaig disfressar de Mario i el Nico de Luigi. Portava una samarreta vermella / un petó blau i una gorra vermella amb una M.

Em vaig disfressar de pistolera. Portava faldilla, chales, barret, botes i pistola.

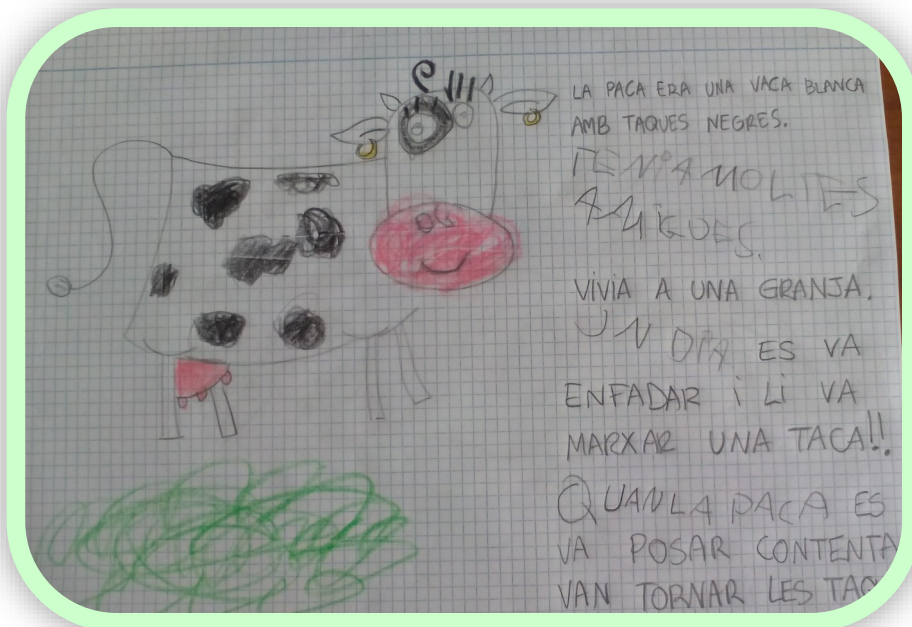
A l'Escola Ítaca estem fent el projecte del CIRC.

Tots els nens i nenes hem tingut la oportunitat de fer de pallassos durant uns dies.

ALÍ P3; HASSAN P5; AMINA 1R; AARON 5È; CELIA 6É; EVA I MERCÈ LOGOPEDES.

ESCOLA ÍTACA

BADALONA

LA VACA PACA

Hola,

Sóc la Rosa i m'agraden molt els contes.

Aquest és el conte de La vaca Paca i l'he mirat a la pàgina de l'edu365 amb la meva logope-da.

És molt divertit.

ROSA SINGLA

1R PRIMÀRIA

ESCOLA PALLARESA

SANTA COLOMA

LA MEVA DIFRESSA

Em vaig disfressar de
Zebra. Portava un pijama a
ratller negre i blanc i
el cabell recollit en una
trena. La meua disfressa tenia
una capseta a ratller.
Va ser molt divertit.

ÀNGELA JUDIT PINEDA

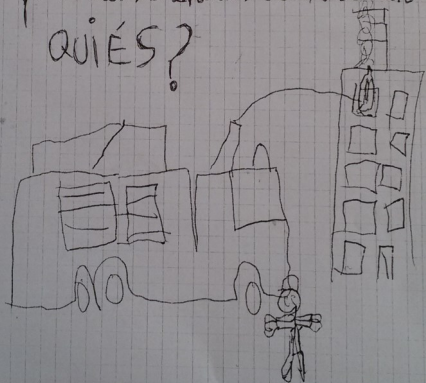
ESCOLA SALVAT PAPASSEIT

4rt PRIMÀRIA

SANTA COLOMA DE G.

ENDEVINALLA

El meu ofici és molt valuós
perquè ajuda la humanitat
i quan el foc fa córrer la gent
per la ciutat i sento corrent.
QUI ÉS?

ARSENII GOGOLEV

2n PRIMÀRIA

ESCOLA PLANAS I CASALS

BADALONA

NOA CANDAL
ESCOLA BADALONÈS

2n PRIMÀRIA
BADALONA

EL CALAMAR I LA GAMBA

El calamar viu en el mar.

Una gamba el vol destronar

*- Fora, fora aquest tro és meu
no te'l deixaré agafar!*

La gamba s'apropa poc a poc
i el calamar li dona un cop.

*- Ves-te'n a un altre lloc
i deixa en pau el meu tro!*

La gamba se'n va plorant
i aquest poema s'està acabant.

MIGUEL ÀNGEL MUÑOZ
SALVAT PAPASSEIT

5è PRIMÀRIA
SANTA COLOMA

SÓC L'AARON!

Hola em dic Aaron i vaig a 5è. Tinc deu anys, el octubre dia 13 és el meu aniversari. Tinc la pell morena .No soc ni baix ni alt. Sóc prim però una mica fort. Tinc les pestanyes llargues i els ull de color marró. Tinc boca normal però em faltem den perquè se m'han caigut. El meu nas es petit. Les orelles són normal però porto aparells perquè no escolto gaire bé. Tinc el cabell amb dos mides. Al dos costats la mida és curta i al mig la mida llarga. Algunes vegades porto una cua.

Sóc un nen feliç i simpàtic. El que més m'agrada fer és jugar a futbol i de gran voldria ser futbolista.

AARON SURRA
ESCOLA ÍTACA

5è PRIMÀRIA
BADALONA

LES ABELLES I LA SEVA REINA

Hi havia una vegada una abella reina que estava molt cansada perquè posava molts ous. I enfadada perquè les seves abelles no treballaven. Quan ella dormia aprofitaven per mirar-la i no treballar. Però quan es va despertar totes es van amagar.

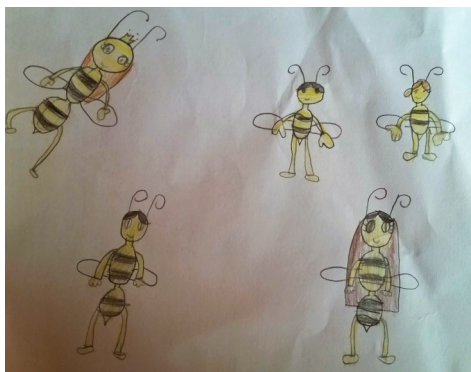
La reina les va buscar per tot el panal però no les trobava. Al final va buscar molt i les va trobar. Es va posar molt contenta quan va veure les abelles i va demanar a les abelles que treballessin.

Les abelles van prometre no jugar més i treballar per ajudar a la reina. Per fi la reina va poder descansar.

I conte contat ja s'ha acabat.

CINDY ESMERALDA
ESCOLA MERCÈ RODOREDA

2n PRIMÀRIA
SANTA COLOMA DE G.

ELS MEUS DIBUXXOS PREFERITS

Em dic Roger i tinc 7 anys.

Els meus dibuixos preferits són els de Masha i el oso. La Masha és una mica trapella i el oso és molt treuacardor. M'agrada molt per que e'm fa riure les tonteries de la Masha i fa que se enfadi el oso, semblen jo i el meu germà. I a tu quina serie t'agrada?

ROGER VALLECILLO
ESCOLA SANT JUST

2N PRIMÀRIA
STA. COLOMA DE GRAMENET

EL PASTOR ALEMÁN, EL MEU GOS PREFERIT

Aquest gos m'agrada molt perquè és molt bonic. Té la cara amable, les orelles llargues i un pèl molt brillant i suau. És el gos que té la policia. Corre molt ràpid i pot saltar per enmig del foc. És molt valent.

ÓSCAR ROJAS
ESCOLA SALVAT PAPASSEIT

2N PRIMÀRIA
STA. COLOMA DE GRAMENET

UN DIA AL PARC AQUÀTIC

Hola, em dic Nerea, us explicaré com m'ho vaig passar un dia al parc aquàtic.

Fa dos anys que vaig anar al parc aquàtic i estava a Ciudad Real. Jo no sabia que aniríem i quan vaig arribar ho vaig veure. En arribar em va fer molta il·lusió perquè mai havia anat.

Lo primer que vaig fer va ser agafar les entrades i vam agafar hamaques. Quan ja estàvem tots preparats amb el banyador vam anar a veure tot el parc aquàtic, lo primer que volia provar era la piscina d'oles, em va agradar molt perquè estava saltant oles i l'aigua estava molt neta. Després d'estar una estona a la piscina d'oles vaig anar a molts tobogans, i em va agradar perquè un era amb flotador, un altre que donava moltes voltes, un estava tapat per tots els costats... Però un no em va agradar perquè tenia molta pendent i a sobre em vaig pujar dues vegades i vaig empassar molta aigua i em vaig fer una mica de mal a l'esquena.

Quan eren dos quarts de dues, vam anar a menjar a un restaurant del parc aquàtic. Al acabar de menjar vaig anar corrents a la piscina d'oles, quan vaig estar una estona a la piscina d'oles vaig anar als tobogans que més m'agradaven. Quan eren las quatre de la tarda vam anar recollint per anar-nos a casa.

Espero que us hagi agradat, jo m'ho vaig passar molt bé.

NEREA CABEZAS

ESCOLA BADALONÉS

4rt PRIMÀRIA

BADALONA

CARTA A UNA LOGOPEDA

Hola Núria,

Com estàs? Estàs bé? Ja estàs a punt de tenir el segon bebé? I l'Abril, s'ha fet gran?

I com et va a la nova feina? Joestic fent 3r i la meva mestra es diu "Patri", estic molt contenta amb la professora que m'ha tocat aquest curs. Saps? He tret un Excel·lent a medi!

M'ho passo molt bé a l'escola perquè estic aprenent moltes coses i l'assignatura que més m'agrada és taekwondo.

La meva millor amiga és la Imma i m'ho passo molt bé, i aquest cap de setmana em quedaré a casa seva a dormir i jugarem a la Wii.

Aquest curs també faig logopèdia amb la Roser, els dimarts i els dijous pel matí i fem jocs i feines.

Saps? Ahir va ser l'aniversari del meu germà gran, es diu Diego i va fer 18 anys!!

IRENE ZURITA

CC SANT ANDREU

3R PRIMÀRIA

BADALONA

UNA NIÑA SORDA

Había una vez una niña que se llamaba Laura. Ella era guapa, rubia y con ojos verdes.

Un día la niña fue al colegio y su profesora dijo:

- Laura ven.

Laura no escuchó a la profesora. La profesora volvió a decirle:

- Laura ven, ¿me estás escuchando? Con un tono de voz más alto.

Laura no hizo caso a la profesora. Cuando acabó el colegio, la maestra habló con el padre de Laura. Le explicó lo que había pasado. Al día siguiente Laura y su padre fueron al otorrinolaringólogo (ORL) para que el mirase los oídos de Laura.

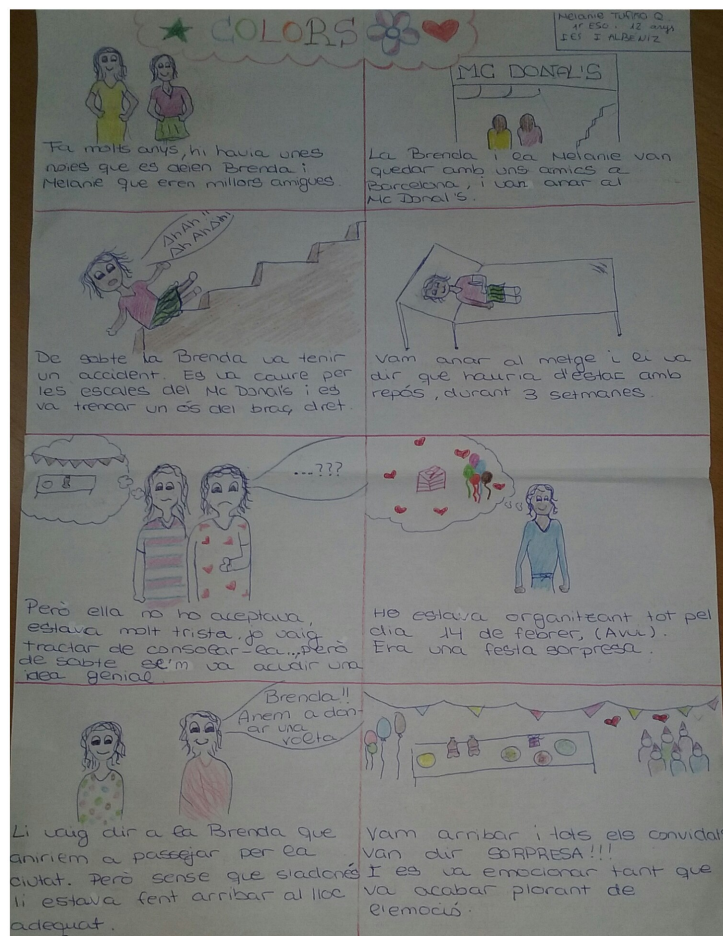
Después de mirarla, el doctor le dijo al padre de Laura que su hija no oía bien. El padre estaba preocupado y preguntó al doctor qué tenía que hacer. El médico le dijo que lo mejor era hacer un implante coclear. Le explicó que era una operación y que al mes siguiente le conectarían para que Laura comenzase a oír y escuchar los sonidos y las palabras.

El padre de Laura pensó que era una buena idea y aceptó lo que dijo el médico. Cuando volvió al colegio Laura trabajó con una logopeda y cada día oía mejor. Laura y su familia están muy contentas con la decisión que tomaron.

GHITA RGUIGUE HAMMADI
ESCOLA SALVAT PAPASSEIT

6è PRIMÀRIA
SANTA COLOMA

COLORS

MELANI TUFÍÑO
INSTITUT ISAAC ALBÉNIZ

1r D'ESO
BADALONA

KORFBAL

Sóc la Celia i tinc 12 anys. Jugo a korfbal amb els meus amics. Entreno a l'institut Barres i Ones de Badalona. Cada dimecres i divendres de set de la tarda a vuit i dos quarts de la nit.

El korfbal o corfbol és un esport en equip molt similar al basquet. Juguen dos equips mixtes amb vuit persones cada equip, quatre noies i quatre nois. L'objectiu del joc és encistellar a la cistella més vegades que l'altre equip.

PRINCIPIS DEL KORFBAL

COOPERACIÓ: Un jugador que té la pilota a la mà només pot moure un peu i no es pot desplaçar. Això obliga a jugar en equip i evita el joc individual perquè la pilota s'ha de passar.

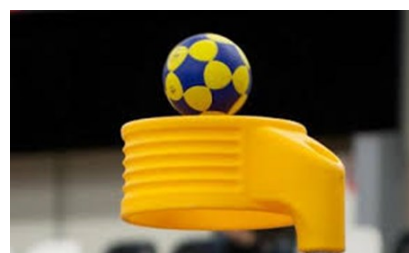
NO VIOLÈNCIA: No es pot treure la pilota de les mans ni tocar al adversari.

Això evita que hi hagi baralles.

JOC MIXT: Està prohibit defensar a un jugador del sexe contrari sigui per una passada o un llençament a cistella.

HABILITAT: Per encistellar cal estar desmarcat, és a dir sense ningú al teu davant. Perquè l'equip contrari no marqui has de posar la mà amb el braç estirat al seu davant.

<http://blocs.xtec.cat/castells/files/2008/03/dossier-korfbol.pdf>

CELIA MARTÍNEZ
ESCOLA ÍTACA

6è PRIMÀRIA
BADALONA

LA NENA POBRA

Hi havia una vegada una nena que era pobre i no tenia pare ni mare i tampoc tenia diners. Un dia la nena va veure un nen que tenia pare i mare i que estava content. Els pares estaven preocupats perquè el seu fill no tenia amics ni amigues. Més tard la nena va pensar que li agradaria viure amb el nen i amb els seus pares. I quan el pare li va dir al seu fill que anés a casa, ell li va preguntar al seu pare si la nena podia venir a la seva casa. Però el seu pare li va dir que no perquè ella tenia el vestit molt brut i olorava fatal! I el nen es va posar trist!

Quan se'n van anar cap a casa van passar per davant d'una botiga de joguines, el nen es va quedar mirant l'aparador i els pares van continuar caminant. Després d'una estona es van adonar que el seu fill no hi era! S'havia perdut!

I els pares es van posar molt nerviosos perquè no trobaven el seu fill: “-Ricard!”, “-Ricard!” – van cridar molt espantats-. Però la nena pobre va veure el nen i li va preguntar: “-Com et dius?”. I el nen li va respondre: “-Em dic Ricard i no trobo els meus pares!”. La nena pobre li va dir que li donés la mà i que ella els havia vist prop de la plaça.

Quan els pares van veure arribar el seu fill de la mà de la nena es van posar molt contents! I el nen va córrer i els va abraçar molt fort. “-Aquesta nena m'ha ajudat a trobar-vos. Gràcies a ella estem junts una altra vegada!” Va explicar el nen als seus pares.

El pare va mirar a la nena i li va dir: “-Moltes gràcies, nena! M'agradaria que vinguessis a viure a casa nostra. Abans jo no volia perquè només veia la teva roba bruta però ets una bona persona”.

La Maria, que era el nom de la nena, va respondre que sí volia tenir una família com ells.

JASLEEN

ESCOLA SALVAT PAPASSEIT

5è PRIMÀRIA

STA. COLOMA DE G.

LA MEVA HISTORIA

En aquesta foto era molt petit!

IAGO ANDREU 4rt PRIMÀRIA
ESCOLA SALESIANS BADALONA

Hola! Sóc en Iago Andreu. Tinc nou anys i sóc sord. Quan vaig néixer no sentia res. Tinc un germà bessó que es diu Toni i no és sord. Quan vam néixer jo em vaig quedar a l'hospital i el meu germà a casa. Vaig estar un temps a la incubadora. Al cap d'un temps em vam posar un implant i després l'altre i ja vaig escoltar.

A vegades m'agrada ser sord perquè quan m'insulten jo em trec els implants i estic en el meu món. Inclús quan em vaig a dormir m'agrada no sentir res. És un avorriment haver de canviar les piles quan se m'acaben. M'agradaria escoltar a sota de l'aigua perquè quan vaig a la piscina no escolto res i tinc que llegir els llavis. També m'agradaria que inventessin uns implants per escoltar la meua música preferida que es diu “Stole the show”.

Per mi a la escola és difícil l'idioma anglès. També per mi és difícil els dictats de Numeració. Em fa ràbia perdre coses interessants quan canvio les piles i sobretot parts dels exàmens. A vegades em fa ràbia que els professors mirin a la pissarra i no s'entén què diuen. A vegades em costa la classe, per exemple llegir llibres.

A mi el que més m'agrada de l'escola és la plàstica i informàtica. A plàstica pinto i escolto música a la vegada. Soc feliç a l'escola perquè jugo amb els meus amics. A casa meua veig la tele al canal Neox i del canal Neox el que més m'agrada és la “lucha libre” i el “Monster jam destructor”.

Quan sigui gran vull ser astronauta i clavar la bandera d'Espanya o Catalana a la lluna i donar els primers passos.

EL FUTBOL

El futbol és un esport d'equip que es juga entre dos equips d'onze jugadors amb una pilota esfèrica. El juguen més de 250 milions de persones a més de 200 països, convertint-lo en l'esport més popular del món. Es juga en un camp rectangular de gespa o gespa artificial, amb una porteria a cada un dels costats del camp. L'objectiu del joc és introduir la pilota a dins de la porteria contrària (marcar un gol), impulsant-la amb el peu o qualsevol altra part del cos excepte les mans. Un dels onze jugadors de cada equip, que rep el nom de porter, és l'únic que pot tocar la pilota amb les mans.

El futbol està organitzat per 17 regles, les quals s'utilitzen universalment, encara que dintre d'aquestes es permeten

algunes modificacions per a facilitar el desenvolupament del futbol femení, infantil i sènior. Encara que les regles estan clarament definides, existeixen algunes diferències en les aplicacions de les mateixes segons diferents aspectes. Per exemple, segons la regió futbolística on es desenvolupa el joc, com a Anglaterra, els àrbitres destaquen per ser més permissius amb les faltes o infraccions, reduint així el nombre d'expulsions, mentre que en altres zones, com a Espanya o Sud-amèrica, les faltes són castigades amb targetes més sovint.

Les regles de joc estan fixades per la *International Football Association Board*, organisme integrat per la FIFA i les quatre associacions del Regne Unit. Per a aprovar una modificació en les normes, calen els vots de la FIFA i de 2 de les associacions del Regne Unit.

Jo sóc de l'equip del Barça des de que vaig néixer el 2002. El meu jugador preferit es Leo Messi perquè te moltes copes de "Balón de Oro" Li han donat tantes copes perquè es molt bo jugant a fútbol. Recordo un dia quan era petit que vaig anar al camp de futbol. Va ser quan el meu tiet em va fer una sorpresa. El que més em va agradar del partit va ser quan el David Villa va fer una falta i va tenir l'oportunitat de marcar un gol.

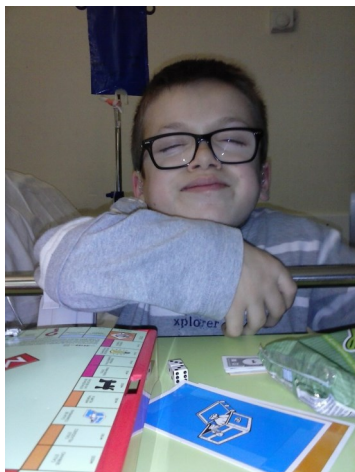
Jo, normalment veig els partits per la tele amb el meu tiet i el meu germà. Porto tretze anys jugant a futbol sala. És un esport que m'agrada molt.

EL MEU TRACTAMENT

Des del 12 d'agost del 2015 vaig començar-lo i aleshores va canviar tot. És el dimarts per la tarda (no vaig a classe.)

Ahir, la Sílvia, la que ho fa normalment, no hi era i la Laia i la Marta la van substituir. A la foto estic jo, acabat de punxar-me. De vegades tinc deures per fer. Però quan no tinc deures o és festiu, al llit de l'habitació jugo a la Nintendo DS o llegint un llibre.

Després jugo amb el pare, la mare (o tots dos) a un joc de taula. A la foto estic jugant al Monopoly portàtil. I al cap d'unes hores me'n vaig a casa.

Si vols trobar-me a l'hospital, ves a la 7ena planta del edifici maternal/infantil.

I en alguna festa (p.ex: Nadal, Cavalcada dels reis...) que sigui dimarts hi vaig un altre dia. Durant aquest pont de desembre vaig anar dilluns en comptes del dimarts (ja sabeu, el dia 8 es festiu).

VÍCTOR CATALÀ

ESCOLA RAFAEL CASANOVA

5è PRIMÀRIA
BADALONA

VIAJANDO A UN MUNDO NUEVO

Este viaje lo realicé hace unos años con mi familia: mis padres y mis hermanos Santi y Abril. Fuimos a visitar el país de mi madre que es Argentina.

Mi madre nació y vivió en Argentina donde vive mi abuela y los amigos de mi madre.

Mis padres me dijeron que Argentina estaba muy lejos de Badalona y que no podíamos ir ni caminando ni en coche sino que teníamos que viajar en avión. A mí me gustaba viajar en avión porque conocería el país dónde Messi entrenaba a fútbol.

Mi madre dijo que iríamos de vacaciones y teníamos que preparar las maletas, los documentos, el implante, también las pilas, el móvil y el cargador.

Mis padres llevaban pesos argentinos y los billetes del avión.

En la maleta pusimos todas las cosas: ropa, zapatos, juegos, neceser (cepillo, peine, colonia, jabón, pasta de dientes...)

Fuimos a casa de mi abuela y estuvimos dos meses. Visitamos a todos los amigos.

Me lo pasé muy bien porque me gustaba el sitio y volveremos algún día.

MATÍAS OLIVA
ESCOLA JUNGFRAU

6è PRIMÀRIA
BADALONA

L'HOME INVISIBLE

Hi havia un noi que es deia XuanYang, era de Xina, li agradava jugar a ping-pong, era amable, un poc simpàtic i, a vegades, graciós. Tenia molts amics però no tenia diners, era molt pobre.

Un dia, quan va fer 15 anys, li va venir un mag i li va preguntar: "-Vols fer-te invisible?". I el Xuan Yang li va contestar que sí.

Després el Xuan Yang es va fer invisible, però només per un dia, i aleshores el Xuan Yang volia robar a la gent rica.

Aquella nit, el Xuan Yang va anar a una casa d'un home ric i va entrar per la finestra sense fer soroll. Aleshores va dirigir-se al despatx de l'home, allà va trobar una caixa gran, la va obrir i va trobar molts diners. Es va posar molt content perquè amb aquells diners faria moltes coses.

Però el Xuan Yang no tenia motxilla, va trobar una sota la taula i va agafar-la per posar els diners. Mentre posava els diners va fer soroll i l'home el va escoltar. I el Xuan Yang va posar els diners ràpid perquè va fer soroll.

L'home va baixar i el Xuan Yang va sortir del despatx. L'home va mirar i va veure sols una motxilla perquè el Xuan Yang era invisible. I l'home va córrer per agafar la motxilla i la va agafar i després l'home el va enxampar perquè el Xuan Yang era invisible, però la motxilla i els diners no eren invisibles.

GEORGE IBRAHIM KHALED
INSTITUT NUMÀNCIA

3r D'ESO
SANTA COLOMA DE GRAMENET

LA QUE SE AVECINA

La famosa sèrie de "La que se avecina" torna una nova temporada. Fa 8 anys tots els personatges anaven canviant, però la temporada 9 serà divertida.

Sortirà pròximament. En canal de televisió Factoria de Ficció (FDF). Perquè la gent vol tornar a veure les coses que passen a la comunitat de Montepinar. En aquesta nova edició trobarem...

- Vicente, el marit coixí s'assabenta que serà president de la comunitat de Montepinar per sorpresa.
- Enrique Pastor el conseller del ajuntament serà alcalde.
- Amador i Maite seran rics i recuperar la casa i els seus fills: Carlota, Nano, Rodrigo i "Ojo pollito".

Hi haurà alguns canvis. NO US LA PERDEU!!

CONCHI MONTES
INSTITUT TORRENT

1r D'ESO
SANTA COLOMA

WATTPAD és una aplicació que permet a la gent compartir, escriure, llegir, donar “me gusta” a noves històries. És una plataforma que hi ha tant gent coneguda com desconeguda que escriuen poemes, novel·les i articles, alguns dels afortunats escriptors han arribat a ser famosos gràcies a les seves novel·les; com per exemple la Anna Todd que va fer un simple fanfiction (un llibre escrit com a referent d’alguns famosos o alguna banda de música) que es diu AFTER i va arribar als 375 milions de visites.

Jo, personalment, vaig crear la meua pròpia novel·la, inspirada a Barcelona, formada per dos adolescents que s’enamoren “amor a primera vista”.

Capítol 1: Blanc

Et vaig veure per primera vegada al parc de la Ciutadella, allà on es creuen totes les històries de les nostres vides. Solia passar-me la tarda assegut a l’herba, veient passar la gent: parelles d’avis que portaven tants anys junts que ja no els feia faltar ni parlar per saber en què pensava l’altre, famílies amb nens frustrats per la lentitud dels seus pares, vells amics recordant aquells dies passats que van ser millors, parelles joves als quals se’ls notava la inseguretat en cada moviment, companys de pis discutint sobre qui havia deixat obert l’aixeta i a qui li tocava fer el sopar... Em quedava sorprès per la complexitat del món, tantes vides enllaçades i creuades, tants somnis trencats i tants somriures falsos. I nosaltres seguim creient-nos importants en el complex teixit de la humanitat. Sempre em sentia molt insignificant quan pensava així.

Al veure’t, tot això se me’n va anar del cap de cop i em vaig quedar mirant-te atordit. Portaves un vestit blanc que et fregava els genolls, una flor groga als cabells i uns talons negres massa alts. Anaves caminant insegura, com si estiguessis a punt de caure. Però el que em va cridar l’atenció va ser la teua expressió en mirar el cel, com si estiguessis perduda en un somni molt més important i molt més tranquil que la realitat.

En passar pel meu costat, vas ensopegar i vas agafar al meu braç per no caure. Em vas somriure, sense cap vergonya i et vas asseure al meu costat com si ens coneguéssim de tota la vida. Vas començar a parlar, però no sabia dir sobre què, ja que estava hipnotitzat pels teus llavis. Mentre parlaves, vas treure un paquet de picadura de la butxaca i em vas mirar com si estiguessis esperant una resposta. Vaig aconseguir deixar de mirar-te els llavis i vaig dir:

- Què? Estava en un altre món, perdona

Vas riure i en aquest moment em vaig enamorar de tu. El teu riure era tan espontani i tan natural que no vaig poder evitar-ho.

- Et preguntava si tens paper, ximple.

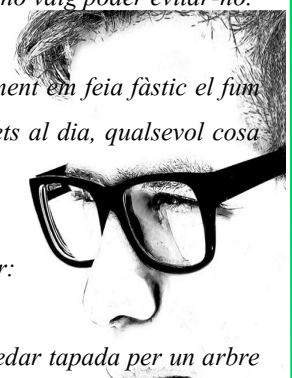
En aquell moment m’odiava a mi mateix: ¿per què no fumava? Per què no portava paper? Normalment em feia fàstic el fum del tabac, però en aquest instant desitjava ser fumador compulsiu, encara que em fumés cinc paquets al dia, qualsevol cosa per poder dir-te que sí.

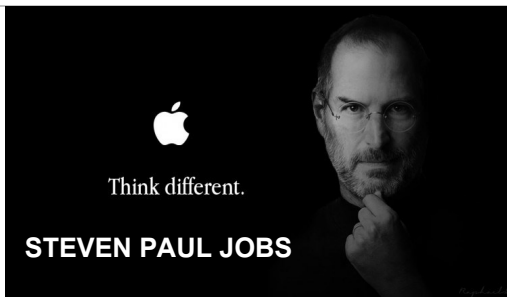
- No...ho sento...

Vas somriure i em vas agafar de la mà. Et vas aixecar lentament i vas mirar al teu voltant abans de dir:

- Tranquil, ja l’hi demano a un altre. Fins ara!

Em vaig quedar mirant la teua esquena i les espatlles mentre t’allunyaves de mi. Només quan vas quedar tapada per un arbre em vaig adonar que tenia alguna cosa a la mà. Em vaig adonar en aquell moment que quan ella em vas agafar la mà em vas deixar un paperet que deia: Llámame 658556043 amb una lletra torta i gairebé il·legible. A sota, hi havia dibuixada una careta somrient. Vaig deixar de respirar durant un instant i vaig doblegar amb molt de compte el paper, per si deixava d’existir. De camí cap a casa, vaig passar per l’estanc i vaig comprar “paper de liar”.

Steve Jobs va néixer a San Francisco (Califòrnia) l'any 1955, fruit de la relació entre, un immigrant siríà musulmà, i una nord-americana d'ascendència suïssa i alemanya, dos joves estudiants universitaris que ho lliurarien en adopció a una parella de classe mitjana, d'origen armeni. Els seus pares biològics es casarien després i tindrien una altra filla, la novel·lista Mona Simpson, a qui Steve no coneixeria fins a l'edat adulta. En aquesta nova família Steve va créixer al costat de la seva altra germana. El seu pare, Paul Jobs, era maquinista de trens i la seva mare mestressa de casa.

A Jobs li interessaven bastant l'electrònica i els gadgets Steve va veure la seva primera computadora, a l'edat de 12 anys. Va quedar tan impressionat que va saber immediatament que ell volia treballar amb computadors.

El 1972 entra a la universitat. Assisteix a ella tan sols 6 mesos abans d'abandonar-la, a causa del alt cost dels seus estudis. En lloc de tornar a casa, continua assistint a classes com a oient, vivint a força de treballs amb ingressos baixos. Curiosament, els seus estudis en cal·ligrafia li serien d'utilitat quan dissenyés les tipografies del primer Mac. A la tardor de 1974 aconseguix un treball com a tècnic a l'empresa fabricant de jocs de vídeo Atari Inc.

El 1976 va néixer Apple Computer Company. L'èxit de l'Apple II Jobs va obtenir una gran rellevància pública, sent portada de Time en 1982. Contaba 26 anys i ja era milionari gràcies a la reeixida sortida a borsa de la companyia a principis de 1984 la seva companyia llançava el Macintosh 128K, que va ser el primer ordinador personal que es va comercialitzar amb èxit que usava una interfície gràfica d'usuari i un ratolí en comptes de la línia d'ordres

Jobs, rebia la Medalla Nacional de Tecnologia del president Ronald Reagan, Va tornar el 1997 a la companyia i va ser sotsdirector executiu fins al 24 d'agost de 2011. En aquest estiu Apple va sobrepassar a Exxon com l'empresa amb major capitalització del món. Durant els anys 90 va transformar una empresa que va revolucionar la indústria d'animació amb el llançament de Toy Story.

Es va aprovar el llançament de l'iPod el 2001, i el 2003 la botiga en línia de música d'iTunes, que en set anys va vendre més de 10.000 milions de cançons i va dominar completament el negoci de música en línia,

L'iPhone es va introduir inicialment als Estats Units el 29 de juny de 2007. Va ser nomenat «l'invent de l'any» per la revista Time el 2009. L'11 de juliol de 2008 el iPhone 3G va sortir a la venda, estant disponible en 22 països i en 70 per a finals d'any. Aquesta versió suportava la transmissió de dades per 3G a una velocitat més ràpida i tecnologia AGPS.

A principis del 2009 va anunciar que patia un desequilibri hormonal i que havia d'apartar necessàriament de la companyia, i va delegar la major part de les seves responsabilitats en Timothy Cook, aleshores cap de comunicacions. A l'abril de 2009 es va sotmetre a un trasplantament de fetge, i al setembre d'aquest mateix any va tornar a la feina. El 17 de gener de 2011, Jobs va deixar novament Apple per problemes mèdics. Va morir el 5 d'octubre de 2011 per la seva malaltia.

ANWAR HAUD 1r CFGM SISTEMES MICROINFORMÀTICS
INSTITUT LA PINEDA BADALONA

OCULUS RIFT

OCULUS RIFT QUE ÈS?

És un dispositiu de realitat virtual amb un ampli camp de visió fet per Head-mounted display i amb baixa latència. Està essent desenvolupat per Oculus VR, empresa que fou comprada per Facebook el 25 de Març de 2014 per 2.000 milions de dòlars.

PERQUE SERVEIX?

L'Oculus rift són una espècie d'ulleres que es posen als ulls i allà pots veure la pantalla de la teva plataforma preferida com si ho estiguessis vivint en primera persona.

I QUAN VAN SER CREADES?

Les Oculus Rift van ser creades per Jano Kigoro l'any 2011.

L'INICI DEL OCULUS RIFT

L'empresa Oculus VR fou fundada per Palmer Luckey i els cofundadors de Scaleform, Brendan Iribe, Andrew Scott Reisse, Michael Antonov i Nate Mitchell, els quals van iniciar una campanya a Kickstarter per 255.000 dòlars per a fabricar uns centenars d'unitats, després amb el suport dels usuaris la campanya fou finançada amb una suma de 2,4 milions de dòlars. Al Juny de 2013 Oculus VR va aconseguir una donació de 16 milions de dòlars concedida per diversos inversors, que a més van aconseguir així entrar en la junta directiva. Santo Politi de Spark Capital y Antoni Rodríguez de Matrix Partners es van unir a Oculus com a membres de la directiva, en un moment crític per a la companyia.

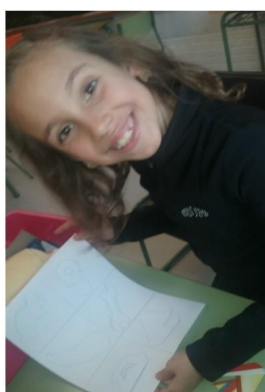
L'únic inconvenient de les oculus rift és que el seu preu és molt elevat, el preu de les oculus rift rondaria els 600€ .

JOEL PLAZA
INSTITUT B7

4rt D'ESO
BADALONA

TALLER DE LLENGUATGE

JUNGFRAU

Curs 2015-16

GRUP DE LLENGUATGE DELS DIMECRES A LA TARDA AL CREDÀ

HAPPY
Aprofitant l'aniversari del PERE, l'ARSENÍ, L'ANA, en MARIO, en PERE i fins i tot les logopedes ANNABEL i MERCÈ ens hem menjat unes lllaminadures. Ens ho hem passat molt bé.

GRUP D'ALUMNES D'EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL DE SANTA COLOMA

HOLA!

SOM LA LAIA, EL HEILEL, LA CINTHIA, LA NEREA I
L'ARIADNA, EL FERNEY, EL HAN HAN, LA ROSA I
EL JEREMI.

HEM TREBALLAT EL CONTE DEL MONSTRE DE
COLORS I ENS HA AGRADAT MOLT!

US AGRADA LA FOTO DISFRESSATS DEL MONS-
TRE DE CORS? ÉS MOLT DIVERTIDA!

TAMBÉ HEM FET EL CONTE DE "LES 7 CABRETES
I EL LLOP" I HEM FET EL TEATRE PER ALS NENS I
NENES DE LA CLASSE DEL JEREMI I L'ADRIADNA.

ADÈU.

Hola amics i amigues del CREDA,

Som l'Àngela, la Jasleen, la Consuelo, el Sergi, el Miguel Àngel, la Cèlia, la Ghita, la Conchi, la Laia i la Judit. Les nostres logopedes del grup son la Carme i l'Azucena.

Molts de nosaltres venim a aquest grup des de 1r de Primària, ja fa molts anys que ens coneixem i això es nota. Treballem molt a gust i ens agrada molt explicar als nostres companys i companyes del grup les nostres "novetats": les coses que ens passen, les coses que farem (excursions de l'escola, colònies, sortides del CREDA, viatges amb la nostra família, festes d'aniversari ...), els nostres sentiments i emocions.

El primer trimestre vam veure la pel·lícula "Al revés" i ens va agradar molt. Alguns de nosaltres ja l'havíem vist però en el grup la vam veure a poc a poc i entre tots vam poder entendre moltes coses importants sobre les emocions: la importància de la família i de l'amistat, que l'alegria és molt important però la tristesa també ens ajuda i moltes coses més!

El segon trimestre hem après a entendre la nostra audiometria, els diferents graus de pèrdua auditiva, perquè hi ha companys que porten implant coclear i altres audífons, les parts de l'orella i com sentim. Amb tota aquesta informació hem fet un vídeo molt interessant.

Fins aviat!

ÀNGELA, JASLEEN, CONSUELO, SERGI,
MIGUEL ÀNGEL, CÈLIA, GHITA, CONCHI,
LAIA I JUDIT

